

Riigikogu õiguskomisjoni istungi protokoll nr 222

Tallinn, Toompea

Esmaspäev, 18. veebruar 2019

Algus 11.15, lõpp 12.40

Juhataja: Jaanus Karilaid

Protokollija: Tiina Kärсна

Võtsid osa: Uno Kaskpeit, Hardi Volmer, Jüri Saar, Mati Raidma, Olga Ivanova, Raivo Aeg, Toomas Paur, Toomas Vitsut, Urve Tiidus, Vilja Toomast, Linnar Liivamägi (nõunik), Raini Laide (nõunik-sekretariaadijuhataja)

Kutsutud: SA Kadunud OPEROG tegevjuht Aare Rüütel ja MTÜ Iga Elu esindaja Elena Kivistik, PPA ennetuse ja süüteo menetluse büroo juht Toomas Loho, siseministeeriumi korrakaitse- ja kriminaalpoliitika osakonna juhataja Veiko Kommusaar, juhtiv riigiprokurör Dilaila Nahkur-Tammiksaar, justiitsministeeriumi karistusõiguse ja menetluse talituse nõunik Markus Kärner (3. päevakorrapunkti juures)

Istungil viibis ka Riigikogu Kantslei avalike suhete osakonna pressinõunik Kristi Sobak.

Päevakord:

1. Nädala töökava kinnitamine
2. Tsiviilkohtumenetluse seadustiku muutmise ja sellega seonduvalt teiste seaduste muutmise seadus (Eestis tehtud vahekohtu otsuste täidetavaks tunnistamise menetluse loomine) (749 SE II)
3. Kollektiivne pöördumine "Kadunud inimeste otsingust" .
4. Arvamus ELAK-le: Eesti seisukohad Euroopa Komisjoni teatise kohta, millega tehakse ettepanek laiendada Euroopa Prokuratuuri pädevust - COM(2018) 641.
5. Muud küsimused

1. Nädala töökava kinnitamine

Õiguskomisjoni päevakord
Riigikogu täiskogu IX istungjärgu 5 töönalal (18.02. – 21.02. 2019)

Esmaspäev 18.02. 2019 kell 11:15

- Õiguskomisjoni töönädala päevakorra kinnitamine.
- 749 SE Vabariigi Valitsuse tsiviilkohtumenetluse seadustiku muutmise ja sellega seonduvalt teiste seaduste muutmise seaduse (Eestis tehtud vahekohtu otsuste täidetavaks tunnistamise menetluse loomine) eelnõu ettevalmistamine teiseks ja kolmandaks lugemiseks.
- Kollektiivne pöördumine „Kadunud inimeste otsingust“
- Eesti seisukohad Euroopa Komisjoni teatise kohta, millega tehakse ettepanek laiendada Euroopa Prokuratuuri pädevust - COM(2018) 641.
- Muud küsimused

Teisipäeval 19.02.2019 ja neljapäeval 21. 02.2019 istungit ei toimu**Otsustati:**

1.1 Kinnitada nädala töökava (konsensus: Hardi Volmer, Jaanus Karilaid, Jüri Saar, Mati Raidma, Olga Ivanova, Toomas Vitsut, Uno Kaskpeit, Urve Tiidus, Vilja Toomast).

2. Tsiviilkohtumenetluse seadustiku muutmise ja sellega seonduvalt teiste seaduste muutmise seadus (Eestis tehtud vahekohtu otsuste täidetavaks tunnistamise menetluse loomine) (749 SE II)

Linnar Liivamägi andis teada vajadusest täpsustada eelnõu jõustumise kuupäeva.

Komisjon otsustas:

3. Muuta eelnõu § 8 jõustumissätet ja vastavalt sellele ka eelnõu § 5 sätestatud kuupäevi. Jõustumissäte sõnastada järgmiselt:

„Käesolev seadus jõustub 2019. aasta 1. aprillil.“.

Õiguskomisjon

Juhtivkomisjon: ARVESTADA TÄIELIKULT (konsensus: Hardi Volmer, Jaanus Karilaid, Jüri Saar, Mati Raidma, Olga Ivanova, Raivo Aeg, Toomas Paur, Uno Kaskpeit, Urve Tiidus, Vilja Toomast, Toomas Vitsut).

3. Kollektiivne pöördumine "Kadunud inimeste otsingust" .

Jaanus Karilaid tuletas meelde, et õiguskomisjon arutas SA Kadunud pöördumist ka 2016. aastal.

Aare Rüütel märkis, et aastal 2016 jõuti kokkuleppele, et seadusesse tuleks sisse viia kadunud isiku mõiste. Peale selle peeti vajalikuks täiendada krediidasutuste seaduse § 88 lõiget 5 punktiga 2¹ järgmises sõnastuses: „2¹) Politsei ja Piirivalveametile teadmata kadunud isiku asukoha tuvastamiseks“. Selle muudatusega saaks haldusmenetluse raames ligipääsu kadunud isiku pangaandmetele.

Õiguskomisjonile esitatud petitsioonis nõuab SA Kadunud OPEROG, et riik kaasaks kohe alguses teadmata kadunud inimese otsingusse kogu olemasoleva ressursi, kaasaarvatud SA Kadunud OPEROG.

Rüütel oli seisukohal, et SA-t Kadunud OPEROG tuleks teavitada igal korral, kui riik otsustab alustada maastikuotsinguid. Rüütel juhtis tähelepanu, et ta ei pea silmas nende kaasamist vaid nende teavitamisest.

Jaanus Karilaid küsis, mis põhjusel peaks SA Kadunud OPEROGi teavitama?

Aare Rüütli hinnangul on lubamatu, et inimesed on hukkunud, kuna politsei pole kasutanud kogu olemasolevat ressursi. Ta lisas, et petitsioonile allakirjutanud inimesed on andnud SA-le Kadunud OPEROG mandaadi nõuda, et politsei teavitaks just neid. SA Kadunud OPEROG pöördub omakorda õiguskomisjoni poole, et see annaks korralduse nimetatud nõude täitmiseks Politsei- ja Piirivalveameti poolt.

Jaanus Karilaid palus selgitada, mis on saanud 2016. aasta kokkuleppest?

Veiko Kommusaar selgitas, et 2016. aastal arutati õiguskomisjonis Heljo Pikhofi juhtimisel selle üle, millised õiguslikud meetmed võiksid lisanduda kadunud isikute otsimisel. 2017. aasta veebruaris palus Jaanus Karilaid siseministeeriumilt võimalikke õiguslikke ettepanekuid, mille ministeerium ka saatis. 2017. aastal toimus õiguskomisjonis uus arutelu, kuid seaduse muutmiseni pole jõutud.

PPA peab jätkuvalt kadunud isikute otsimist oma ülesandeks. Õiguskomisjonis toimunud arutelul leiti, et kui kadunud isiku definitsioon aitaks täpsustada PPA-le pandud ootust, siis võib selle muudatuse teha.

Krediidasutuste seaduse muutmise ettepaneku eesmärk on tuvastada võimalikult kiiresti kadunud isiku asukoht. Nimetatud muudatus annaks politseile õiguse küsida kadunud isiku tehingute kohta tema teadmata kadunuks kuulutatud perioodil.

Et saada teada, kas isik soovib olla ise kadunud, oli ettepanek lubada haldusmenetluse raames kadunud isiku telefoni positsioneerimiseks ning vajadusel pealtkuulamiseks. See vähendaks oluliselt otsingutesse pandavat ressursi.

Kuigi siseministeerium oleks soovinud, pole need ettepanekud seaduseks saanud. Kommusaar mõnis, et selle põhjus võib olla asjaolus, et siseministeeriumil ja justiitsministeeriumil on erinev nägemus põhiõiguste riive suhtes, mis puudutab krediidi ja kõneeristusi. Seetõttu avaldas ta lootust, et siseministeerium saab esitada omapoolsed muudatusettepanekud lähitulevikus uuesti.

Jaanus Karilaidi sõnul on selge, et õiguskomisjon üksi ei neid küsimusi ei lahenda. Ta küsis, kas on olemas võimalik kadunud isiku definitsioon?

Veiko Kommusaar pakkus, et kadunud isikut saab määratleda läbi teate.

Toomas Loho andis teada, et PPA kaasab kadunud isikute otsimisse väga palju inimesi. Näiteks kaitseväe 26 000 väljaõppe saanud liiget, Eesti Jahimeeste Seltsi 10 500 liiget, Eesti Päästeliidu alla koondunud 3000 liiget jne. Ehk tegemist on inimestega, kes on koolitatud ning teavad kuidas otsimisi läbi viia ja keda kaasatakse vastavalt vajadusele. Kaasamine sõltub konkreetsest juhtumist.

Aare Rüütli tõi näiteid, kui kadunud isiku lähedased on pöördunud SA Kadunud OPEROG poole peale seda, kui PPA on juba otsimist alustanud. Sihtasutus leidis kadunud üles, paraku surnuna. Rüütli hinnangul oleks need inimesed olnud võimalik päästa, kui nad oleks leitud esimesel päeval.

Rüütli sõnul ei soovi nad, et neid kaasatakse, sest SA Kadunud OPEROG on organisatsioon, kes on suuteline iseseisvalt otsima.

Toomas Loho oli seisukohal, et SA Kadunud OPEROG ei tohiks teha järeldusi, kui nad ei tea, millist ressursi politsei viidatud juhtumite puhul panustas. Ta juhtis tähelepanu, et nii mõnegi Rüütli viidatud kaasuse puhul oli inimene otsingu alustamise hetkel juba surnud. Ühtlasi lisas ta, et politsei ei jaga avalikkusega kadunud isiku delikaatseid isikuandmeid.

Jaanus Karilaid palus selgitada, miks politsei pole SA Kadunud OPEROG kaasanud?

Toomas Loho selgitas, et PPA on sihtasutust Kadunud OPEROG kaasanud, kuid mitte igal korral. Kaasamise otsus tehakse tulenevalt vajadusest. Ta selgitas, et kui otsing viiakse läbi näiteks tuntud jahialal, kaasatakse Eesti Jahimeeste Seltsi, kui otsing toimub polügooni läheduses, kaasatakse kaitseväge jne.

Jüri Saar juhtis tähelepanu, et SA Kadunud OPEROG kirjas viidatakse, et nad tegelevad kurjategijate otsimisega. Ta küsis, kas sihtasutuse fookus on vahepeal muutunud?

Aare Rüütel sõnas, et kui rääkida kadunud inimeste otsimisest, kes on aastaid leidmata, siis suure tõenäosusega on selle taga teised isikud. Teine asi on siis, kui tegeletakse maastikuotsingutega, et päästa abitus seisundis isiku elu.

Jüri Saar küsis, kas SA Kadunud OPEROG-il on kaks ülesannet, otsida kurjategijaid ja kadunudid?

Aare Rüütli sõnul on neil rohkem ülesandeid. Nad otsivad ka lapsi.

Jüri Saar juhtis tähelepanu, et ka politsei otsib kadunud lapsi. Ta küsis, kas sihtasutus teeb seda teisiti?

Aare Rüütel selgitas, et nad saavad alustada toimingutega kohe, kui neile on tehtud pöördumine.

Mati Raidma tundis huvi, miks SA Kadunud OPEROG-il pole koostöölepingut?

Aare Rüütli sõnul ei soovinud nad riigiga lepingut sõlmida. Neile ei sobinud riigipoolsed tingimused.

Toomas Loho andis teada, et riigil on vähemalt 38 MTÜ-ga sõlmitud leping inimeste otsimiseks. Maastikuotsingutele on spetsialiseerunud 9 organisatsiooni ja nendest 4-ga on riigil lepinguline suhe.

Võimalik, et SA Kadunud OPEROG ei soovi riigiga lepingut sõlmida seetõttu, et vastavalt seadusele on sihtasutus eraõiguslik juriidiline isik, millel pole liikmeid ning mis on loodud vara valitsemiseks ja kasutamiseks põhikirjaliste eesmärkide saavutamiseks. Ehk see võibolla põhjus, miks me ei tea, kui palju on sihtasutusel liikmeid ja milline on nende võimekus ning millist varustust nad omavad. Ettepaneku koostööks on PPA SA-le Kadunud OPEROG teinud.

Toomas Loho kinnitas, et PPA näeb jätkuvalt vajadust päästa iga inimene kes on eksinud või kadunud.

Aare Rüütel selgitas, et leping PPA-ga ei ole kooskõlas nende tegutsemise põhimõttega. Ehk SA Kadunud OPEROG on kodanikualgatuse vabaühendus.

Jaanus Karilaid juhtis tähelepanu, et kodanikualgatuse põhimõtte ei saa olla suletus, see saab olla avatus. Tema hinnangul ei saa riik olla partneriks organisatsioonile, kes ei näita, kes sihtasutuse taga on ja kes seda finantseerivad.

Aare Rüütel juhtis tähelepanu, et neil ei ole liikmeid. Liikmeid on täpselt nii palju, kui on liikmeid konkreetsel otsingul. Ta lisas, et SA-l Kadunud OPEROG on 33 piirkonna juhti üle Eesti ja üle 900 inimese on sõnumi teavitamise listis, kes on olnud nõus saama ööpäevaringselt otsimisteateid. Lisaks saadetakse teateid sotsiaalmeedia kanalite kaudu. Ühtlasi andis ta teada, et nad ei oma varustust, varustus on inimeste enda oma.

Jaanus Karilaid selgitas, et teenust saab osutada vaid siis, kui lepingulistes tingimustes on kokku lepitud.

Aare Rüütel andis teada, et sihtasutus ei ole nõus esitama lepingu sõlmimise nimel oma liikmete ja varustuse nimekirja. Ühtlasi märkis ta, et ta ei näe vajadust lepingu järele.

Veiko Kommusaar märkis, et koostöö on võimalik siis, kui on olemas teineteist austav lepinguline suhe.

PPA-le saabub aastas üle 3000 kadumise teate. Sellest enamik inimesi leitakse üles loetud päevade jooksul. Peale kadumise teate saamist teeb PPA analüüsi põhjal otsuse edasise taktika kohta. Inimesi, keda tuleb otsida kauem kui 10 päeva, ei ole kadunud inimeste koguarvu silmas pidades väga suur.

Jaanus Karilaid küsis, kui paljusid inimesi üldse üles ei leita?

Veiko Kommusaar vastas, et aastas jääb umbes paarikümne isiku asukoht teadmata. Isiku asukoht võib ilmnedagi hiljem.

Lepingu saab PPA sõlmida nendega, kellel on olemas tahe ja kes soovib informatsiooni jagada. Avaliku teavitamise kohta teeb PPA iga kord eraldi otsuse, vastavalt sellele, kas see taktikaliselt vajalik on. Need osapooled, keda on tarvis kaasata otsingutöödel, nendele see informatsioon ka kättesaadavaks tehakse. Lepingupartnerite hulk on riigil päris suur.

Jaanus Karilaid tundis huvi, kas meil on piisavalt tehnikat ja vajaliku väljaõppega inimesi. Ühtlasi soovis ta teada, milline olukord on meil võrreldes naaberriikidega?

Toomas Loho selgitas, et tehnika osas võiks olla olukord parem. Vajadusel saadakse abi kaitsevältelt. Ta möönis, et on kohti, kus võimekust võiks olla parem ja kus tuleks enda parandada. Näiteks oskus tehnikat kasutada. Selles osas on aga konkreetsed koolitusplaanid olemas. Rohkem vajatakse tuge seadusemuudatuste osas, millest eelnevalt räägiti.

Statistilisi andmeid arvestades on Eesti olukord küllalt sarnane oma lähiriikide omaga.

Mati Raidma küsis, kas täna räägitu seondub maastikuotsingutega?

Toomas Loho kinnitas, et räägitu puudutab maastikuotsinguid. Kui otsing on pikem kui 10 päeva või kui kohe on teada, et kadumine võib olla seotud kuriteoga, siis rakenduvad teised meetmed.

Aare Rüütel märkis, et nemad teevad koostööd ka kriminaalmenetluse puhul ja ilma lepinguta.

Raivo Aeg küsis, kas eelnevalt viidatud seadusemuudatuse ettepanekud on saanud valitsuse heakskiidu?

Veiko Kommusaar selgitas, et Riigikogu avaldas aastal 2016 initsiatiivi, ning küsis ministriumitelt ettepanekuid. Ministrium esitas need õiguskomisjonile.

Raini Laide kinnitas, et ministriumist laekusid ettepanekud ning me arutasime neid, kuid arutelu käigus tekkisid mitmed küsimused seoses isikute põhiõigustega. Seetõttu aruteluga edasi pole mindud.

Raivo Aeg oli seisukohal, et siseministriumist peaks tulema eraldi eelnõu.

Mati Raidma tundis huvi, kuidas on omavahel seotud krediitkaardid, jälitamine ja maastikuotsing?

Veiko Kommusaar selgitas, et päring krediitkaardidele võib mõjutada otsust, kas maastikuotsingut alustada või mitte.

Aare Rüütel märkis, et aastal 2016 ei räägitud maastikuotsingutest. Sellel ajal teavitussüsteem veel toimis.

Kui PPA-l on 38 lepingupartnerit ja 9 neist tegeleb maastikuotsingutega, siis see ei muuda fakti, et neli inimest oleks võinud elus olla.

Kui rääkida teadete arvust, siis aastal 2017 Põhja prefektuur otsis maastikul reaalselt 23 korda. Ehk maastikuotsingute arv ei ole üli suur. Sihtasutus viis eelmisel aastal läbi 43 maastikuotsingut ning lepingu puudumine riigiga ei takistanud riigil sihtasutuse poole pöördumast. Lepingu puudumine ei takistanud informatsiooni vahetamist ka välijuhi, operatiivjuhi, patrullpolitseinike ja kõigi teistega.

Küsimus on selles, miks SA Kadunud OPEROG-i ei teavitata kohe alguses, et nad saaks iseseisvalt võtta vastu otsuseid, rääkida läbi otsingu juhuga ja planeerida vastavalt sellele oma tegevusi.

Jaanus Karilaid leidis, et kui riik peab vajalikuks sõlmida leping, millega saab laiendada teenuste ulatust ja tõsta efektiivsust, siis tuleks mõelda, kuidas seda lepingut sõlmida.

Aare Rüütel sõnas, on nad nõus lepingu sõlmima juhul, kui riik pakub välja testsugused tingimused, kui paar aastat tagasi.

Urve Tiidus sõnas, et talle jääb mulje nagu keegi sooviks sisse viia eradetektiviindust.

Aare Rüütel sõnas, et nemad ei soovi krediidiandmeid vaadata, seda soovi on avaldanud politsei. Samuti ei soovi nad jälitada ega teha positsioneerimist.

Urve Tiidus tundis huvi, kas SA Kadunud OPEROG omab sertifikaate, mis kinnitab nende teenuste professionaalsust ja kas politsei on sertifikaatidest teadlik?

Aare Rüütel sõnul koolitas neid Andrus Kroon, kes koostas üheksakümnele otsingu manuaali. Nemad omakorda koolitavad igal otsingul otsijaid.

Sertifikaate neil ei ole ja nende teada neid ka ei väljastata.

Hardi Volmer küsis, miks politsei keeldub tasuta abist?

Veiko Kommusaar selgitas, et siseministerium ja PPA ei keeldu kunagi abist. Küsimus on pigem selles, et ülesande lahendamine peab toimuma mõistlike kokkulepete alusel. Kui selline kokkulepe on olemas, siis saab riik nende abile loota. Peab olema arusaamine, mis on ühe ja teise poole ülesanded, kuidas jagatakse informatsiooni, millal appi kutsutakse ja milline on kellegi varustus. Tähtis on vabatahtlike mitte ohtu panna. Ta kinnitas, et siseministerium on alati toetanud kodanikuühiskonna initsiatiivi.

Hardi Volmer tundis huvi, kas ka tema ei tohiks kadunute otsimisel osaleda, sest tal puudub leping?

Toomas Loho selgitas, et inimesi kaasatakse ka ilma lepinguta, kui selleks on vajadus. Ka SA Kadunud OPEROG-i on olnud kaasatud. Alati pole selleks aga vajadust.

Jaanus Karilaid küsis, kui aastas on umbes 4000 kutsungit, siis kui paljudel kordadel hinnanguliselt pöörduakse SA Kadunud OPEROG poole?

Aare Rüütel vastas, et aastal 2018 nende poole ei pööratud.

Toomas Loho sõnul ei vasta see väide tõele.

Jaanus Karilaid küsis, millest tulenevad SA Kadunud OPEROG edusammud, kui politsei neid ei kaasa?

Aare Rüütli sõnul võtavad nendega kontakti kadunu lähedased.

Jüri Saar märkis, et politsei ülesanne on tegeleda kadunud inimeste leidmisega. SA Kadunud OPEROG, kes korduvalt on väitnud, et ei soovi riigiga kokkulepet sõlmida, saabki siis teavet avalike kanalite kaudu. Ühtlasi on normaalne, kui sihtasutuse poolt kaasatud isik leiab kadunud isiku ja teavitab sellest kodanikuna. Saare sõnas, et on loomulik, et politsei ei jaga avalikkusega eeluurimise infot. Samuti on normaalne, et politsei ei oota kuriteo toimumise kohta suurt hulka inimesi, kes võivad tõendid hävitada.

Saar küsis, millist abi politsei seadusandjalt vajab?

Toomas Loho sõnul ootavad nad krediidasutuste seaduse muutmist, mis võimaldaks otsingute algaasis sihistada otsingut. On mitmeid juhtumeid, kus on selgunud, et otsitav isik on tegelikult välismaal.

Vilja Toomasti sõnul peaks ministerium koostama eelnõu, mida parlament saaks menetleda.

Markus Kärner nõustus, et kui seaduses on puudujääk, siis tuleb kaaluda selle muutmist.

Korraldusseaduse kohaselt on ohu tõrjumine politsei ülesanne, sellest tulenevalt on ka kadunud isikute otsimine politsei kohus.

Kadunud isiku mõiste defineerimisel tuleb silmas pidada seda, et see ei hõlmaks isikuid, kes soovivadki olla erakud vaid hõlmaks neid, keda on tarvis otsida.

Pealtkuulamine on põhiõiguste riive ja see on ette nähtud kriminaalmenetluses tõe väljaselgitamiseks või kuriteo tõkestamiseks kohtu loal.

Mis puudutab krediidasutuste seaduse muutmist, siis seda võib arutada.

Dilaila Nahkur-Tammiksaar märkis, et nemad puutuvad kadunud isikute teemaga kokku läbi kriminaalmenetluse.

Kadunud isiku mõiste määratlemise vajadus tema hinnangul tööprotsesse ei muudaks.

Krediidasutuste seaduse muudatuse näol oleks tegemist põhiõiguste riivega. Krediitkaardi andmete avaldamine on põhjendatud vaid kriminaalmenetluses.

Raivo Aeg arvas, et võibolla tuleks määratleda, milliseid andmeid politsei krediitkaardi väljavõtetest saaks. Ühtlasi märkis ta, on politseil esialgu tarvis telefoni positsioneerimist, mis ei ole jälitustoiming.

Markus Kärner juhtis tähelepanu, et politseil on õigus kasutada positsioneerimist.

Mati Raidma juhtis tähelepanu, et juhul, kui vabatahtlikud tegelevad kadunud inimeste otsimisega, peab olema selge ka see, kes võimaliku õnnetuse puhul vastutab ja millised on otsija sotsiaalsed garantiid.

Urve Tiidus küsis, kas tema võiks samuti SA-ga Kadunud OPEROG liituda?

Aare Rüütel vastas, et nendega võivad kõik liituda.

Raivo Aeg juhtis tähelepanu, et SA-I Kadunud OPEROG ei ole liikmeid.

Aare Rüütel täpsustas, et nendega saab liituda, kuigi neil liikmeid ei ole.

Olga Ivanova küsis, kas SA Kadunud OPEROG on osalenud ka Varvara otsingutel?

Aare Rüütel kinnitas, et nad on osalenud Varvara otsingutel.

Jaanus Karilaid andis teada, et komisjon võib kollektiivse pöördumise puhul otsustada:

- 1) algatada eelnõu või olulise tähtsusega riikliku küsimuse arutelu
- 2) korraldada avalik istung;
- 3) edastada ettepanek pädevale institutsioonile seisukoha võtmiseks ja lahendamiseks;
- 4) edastada ettepanek Vabariigi Valitsusele seisukoha kujundamiseks ja pöördumisele vastamiseks, kujundatud seisukohast teavitatakse ka komisjoni;
- 5) esitatud ettepanek tagasi lükata või
- 6) lahendada pöördumises püstitatud probleem muul viisil.

Ta tegi ettepaneku rakendada kuuendat punkti ning palus siseministeeriumil ning justiitsministeeriumil saata 25. aprilliks 2019 õiguskomisjonile kiri, mis sisaldab konkreetseid ettepanekuid seaduse muutmiseks arvestades tänast arutelu.

Mati Raidma palus ministeeriumitel üle vaadata ka kodanikuühiskonna, füüsiliste isikute ja MTÜ-de kaasamise protsess. Kas see on piisavalt reguleeritud või on vajalik midagi täpsustada.

Jaanus Karilaid tegi ettepaneku kontrollida SA Kadunud OPEROG võimekust ning hinnata, kas nendega on võimalik asuda lepingulisse suhtesse või kaasata neid muul moel.

Jüri Saar palus üle vaadata ka kadunud isikutega tegelemise protseduurid ning hinnata, kas neid on tarvis muuta.

Toomas Loho sõnul on olemas sisemised protseduurireeglid, mis hõlmavad ka vabatahtlike kaasamist.

Otsustati:

3.1 Rakendada Riigikogu kodu- ja töökorra seaduse § 152¹³ punkti 6. (konsensus: Hardi Volmer, Jaanus Karilaid, Jüri Saar, Mati Raidma, Olga Ivanova, Raivo Aeg, Toomas Paur, Uno Kaskpeit, Urve Tiidus, Vilja Toomast).

4. Arvamus ELAK-le: Eesti seisukohad Euroopa Komisjoni teatise kohta, millega tehakse ettepanek laiendada Euroopa Prokuratuuri pädevust - COM(2018) 641.

Komisjon tutvus Eesti seisukohtadega Euroopa Komisjoni teatise kohta, millega tehakse ettepanek laiendada Euroopa Prokuratuuri pädevust - COM(2018) 641. Komisjoni liikmed toetasid ettepanekut laiendada edaspidi Euroopa Prokuratuuri pädevust rasketele piirülestele kuritegudele sh piiriülestele terrorismikuritegudele ning piirülestele rahapesukuritegudele.

Otsustati:

4.1 Toetada Vabariigi Valitsuse esitatud seisukohti, mis on väljendatud Riigikantslei 07. veebruari 2019 kirjas nr 2-5/19-00201-2. (konsensus: Hardi Volmer, Jaanus Karilaid, Jüri Saar, Mati Raidma, Raivo Aeg, Toomas Paur, Uno Kaskpeit, Urve Tiidus, Vilja Toomast).

(allkirjastatud digitaalselt)
Jaanus Karilaid
Juhataja

(allkirjastatud digitaalselt)
Tiina Kärnsna
Protokollija